

Sygn. akt I C 682/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący: SSR Iwona Łowicka

Protokolant: stażysta Marietta Moraczewska

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2016 r. we Włocławku

sprawy z powództwa Ł. K.

przeciwko **Zakład Karny we W.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Zakładu Karnego we W. na rzecz powoda Ł. K. kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2011 r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu we Włocławku na rzecz adw. B. A. kwotę 2.952 zł /dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote/, w tym należny podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu, pozostałymi kosztami od ponoszenia, których powód był zwolniony obciążą Skarb Państwa;
4. znosi wzajemnie między stronami pozostałe koszty postępowania.

ZARZĄDZENIE

-

ZARZĄDZENIE

- przedłożyć z wnioskiem o uzasadnienie, apelacją lub za 21 dni.

Sygn akt I C 682/10

UZASADNIENIE

Powód Ł. K. pozwem z dnia 18 października 2010 r. wniósł o odszkodowanie, z tytułu zdarzenia, które miało miejsce w dniu 05 października 2010 r. w Zakładzie Karnym we W., w czasie powrotu ze spaceru gdzie funkcjonariusz służby więziennej zamykając drzwi celi, nie zachował ostrożności i przyciął powodowi palec lewej ręki. W wyniku tego zdarzenia powód doznał zmiążdżenia palca lewej ręki. Palec zsztywniał i zostały odłamki kości. Cały czas powód odczuwa ból palca, jest zmuszony przyjmować leki przeciwbólowe. Nie ma czucia w opuszku palca, nie może go w pełni wyprostować. Palec jest zdeformowany. Zakład Karny we W. lekceważy uwagi powoda, funkcjonariusz, który spowodował zdarzenie twierdzi, że jest to normalne życie więzienne.

Powód wniósł o zwolnienie go od ponoszenia kosztów procesu i przyznanie pełnomocnika z urzędu.

Postanowieniem z dnia 04 stycznia 2011r sąd ustanowił dla powoda pełnomocnika z urzędu.

Pełnomocnik z urzędu w dniu 05.04.2011r sprecyzowała pozew w ten sposób, że wniosła o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa Zakładu Karnego we W. kwoty 30 000 zł zadośćuczynienia z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu stanowiska pełnomocnik wskazała, że dochodzona kwota stanowi zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w postaci zmiążdżenia małego palca dłoni oraz złamania kości z odpryskiem, spowodowanego działaniem funkcjonariusza, pełniącego służbę więzienną w Zakładzie Karnym we W., o nr 246-316 w dniu 05.10.2010r.

Postanowieniem z dnia 07 kwietnia 2011r sąd zwolnił w całości powoda od ponoszenia kosztów procesu.

Pozwany Skarb Państwa Zakład Karny we W. w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, że w dniu 05.10.2010r około godziny 16, 35 w czasie powrotu ze spaceru w trakcie zamykania drzwi celi powód pozostawił palec lewej dłoni w futrynie drzwi w wyniku czego dozna urazu palca. Niezwłocznie został doprowadzony do ambulatorium, gdzie zaopatrzone go medycznie. W następnych dniach odbyło się dalsze leczenie.

Pozwany stanowczo zaprzeczył by szkoda w postaci urazu palca spowodowana została działaniem funkcjonariusza. Był to bowiem, zdaniem pozwanego wypadek, spowodowany nieuwagą powoda.

Żądanie powoda nie znajduje więc żadnej podstawy prawnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Ł. K. przebywał w Zakładzie Karnym we W. od 22 stycznia 2007r. W dniu 05 października 2010r w czasie powrotu ze spaceru powód Ł. K. doznał urazu palca małego lewej ręki na skutek przytrzaśnięcia tego palca drzwiami celi. Zostawił palec na futrynie drzwi. Drzwi celi zamykane są przez funkcjonariusza służby więziennej. W dacie zdarzenia służbę pełnił funkcjonariusz M. S.. Funkcjonariusz, zamknął kłapę drzwi nie zauważył by powód zostawił palec lewej ręki na futrynie. Początkowo nie reagował na wołania powoda, dopiero kiedy powód zaczął uderzać w kłapę to funkcjonariusz otworzył drzwi.

/ dowód wyjaśnienia powoda Ł. K. k 59-59 V, zeznania świadka M. S. k 64-65, notatka z książki przebiegu służby oddziałowego k 37-39/.

Po około godzinie od zdarzenia powód został zaopatrzone medycznie w ambulatorium Zakładu Karnego. Ranę zszyto. Założono opatrunek i unieruchomiono palec.

Następnie dopiero w dniu 11 października 2010r dokonano prześwietlenia palca i stwierdzono złamanie paliczka paznokciowego palca V ręki lewej.

W dniu 17 listopada 2010r dopiero po upływie ponad miesiąca od założenia, zdjęto powodowi szwy. Powód przez cały czas zgłaszał dolegliwości bólowe. Wykonano więc ponowne zdjęcie rtg, gdzie stwierdzono odłamanie części paliczka. Przy kolejnych wizytach u lekarza powód zgłaszał dolegliwości bólowe i stwierdzona nadal brak zrostu kostnego.

Badaniem z dnia 29 listopada 2010 roku stwierdzono stan po przebytych złamaniu paliczka paznokciowego palca V dłoni lewej – brak zrostu kostnego. Konsultowano powoda w dniu 08.12.2011r w ZOZ Aresztu Śledczego W.- M. – gdzie stwierdzono stan po złamaniu paliczka paznokciowego palca V ręki lewej rtg – zrost kostny bez pełnej przebudowy kostnej; klinicznie przeczulica paliczka paznokciowego palca V ręki lewej, ruchomość palca pełna.

/ dowód kopia książeczki zdrowia powoda w aktach k 52, opinia biegłego P. G. k 295-296/

Powód Ł. K. do chwili obecnej odczuwa niewielkie parestezje palca V po stronie dłoniowej . Posiada spłaszczenie w zakresie opuszki palca V , nieznaczne około 5 stopniowe ograniczenie zgięcia w stawie międzypaliczkowym dalszym palca V ręki lewej w stosunku do palca V dłoni prawej. W badaniu rtg widać przemieszczenie drobnego fragmentu paliczka dalszego palca V w stronę promieniowo- dłoniową z pełnym zrostem w zakresie dłoni, nadgarstka i pozostałych palców bez zaburzeń ruchomości i funkcji , bez zaburzeń czucia.

W wyniku urazu z dnia 05 października 2010r powód Ł. K. doznał otwartego złamania paliczka paznokciowego palca V ręki lewej co spowodowało u niego trwałe uszczerbek na zdrowiu 1%.

/ dowód opinia biegłego P. G. k 295-296/

Mając powyższe na uwadze sąd zważył c następuje.

Na wstępie podnieść należy że stan faktyczny między stronami był zasadniczo sporny. Pozwany bowiem twierdził odmiennie od powoda ,że to powód swoim działaniem spowodował ,że doszło do zatrzaśnięcia palca powoda w drzwiach celi. Jednakże w niniejszej sprawie powód Ł. K. wykazał ,że miało miejsce zdarzenie polegające na tym ,że przytrzaśnięto mu palec drzwiami celi , kiedy wracał ze spaceru. Drzwi celi zawsze zamyka funkcjonariusz służby więziennej . To na funkcjonariuszu spoczywa obowiązek upewnienia się czy można dokonać zamknięcia drzwi / by właśnie nie wyrządzić komuś krzywdy/. Funkcjonariusz M. S. twierdził będąc słuchany w charakterze świadka ,że upewnił się ,że wszyscy skazani weszli do celi , bo robi tak zawsze przy wpuszczaniu skazanych. Jednak w tym wypadku jasno widać ,że funkcjonariusz nie sprawdził by tak rzeczywiście było, doszło bowiem do zatrzaśnięcia drzwi w czasie , gdy powód miał jeszcze rękę na futrynie. Sam świadek stwierdził ,że nie widział momentu przytrzaśnięcia bo zamykałem drzwi.

Dlatego też powództwo powoda zasługiwało na uwzględnienie. Bowiem powód wykazał ,że zostało naruszone jego dobro osobiste w postaci zdrowia , poprzez działanie funkcjonariusza służby więziennej , który nie upewnił się dostatecznie czy może dokonać zamknięcia drzwi celi.

Zgodnie więc z art. 448 kc w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu czyje dobro zostało naruszone , odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę .

Sąd przyznają takie zadośćuczynienie musi zgodnie z art. 445 par 1 kc przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę pieniężną . Musi więc dokonać szczegółowej analizy danej sprawy. Zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny , odpowiedzialność strony może opierać się na zasadzie winy , ryzyka i słuszności. Podnieść należy ,że skoro art. 445 par 1 kc nie uzależnia odpowiedzialności za szkodę , w tym prawa do zadośćuczynienia , od winy to tym samym brakuje podstaw , aby temu środkowi / zadośćuczynieniu / przypisać funkcję represyjną. Podobnie wyraził się Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 10 marca 2006r /IV CSK 80/05/ gdzie stwierdzono ,że zadośćuczynienie z art. 445 par 1 kc ma charakter kompensacyjny ; powinno stanowić sposób naprawienia krzywdy w postaci doznanych cierpień fizycznych i psychicznych . Powinno ono uwzględniać nie tylko krzywdę istniejącą ale dającą się z dużym stopniem prawdopodobieństwa przewidzieć . Zasadniczą przesłanką przy określaniu jego wysokości jest stopień natężenia krzywdy tj cierpień fizycznych, i ujemnych doznań psychicznych.

Decydujące znaczenie rzutujące na rozmiar krzywdy mają okoliczności takie jak rodzaj , charakter , długotrwałość i intensywność cierpień psychicznych i fizycznych, stopień i trwałość kalectwa. Zawsze są to bardzo ocenne przesłanki i trudne do ustalenia. W niniejszej sprawie jak to wynika z zeznań powoda Ł. K. odczuwał on ból z powodu braku zrostu kości i przemieszczania odłamka. Ból czasami był dość intensywny. Musiał przyjmować leki przeciwbólowe. Taki stan utrzymywał się przez okres przynajmniej około dwóch miesięcy od zdarzenia Obecnie / jak to wynika z opinii biegłego P. G. , której sąd dał w pełni wiarę bo jest precyzyjna , jasna i oparta na historii choroby i aktualnym badaniu powoda/ powód odczuwa niewielkie mrowienia , drętwienia w palcu . Jego trwałe uszczerbek na zdrowiu wyniósł 1 % . Palec jest ruchomy ,ma jedynie drobne około 5 stopniowe ograniczenie zgięcia w stawie. Dlatego też sąd uznał ,że zadośćuczynienie w kwocie 5 000 zł spełni swój charakter kompensacyjny . Oddalił powództwo w pozostałym zakresie

uznając ,że wskazana przez powoda kwota 30 000 zł jest wygórowana i nie odpowiednia do rozmiaru krzywd jakich doznał powód. O odsetkach sąd orzekł zgodnie z art. 481 kc zasądzając je od daty doręczenia pozwanemu odpisu pozwu / k 44/ . O kosztach procesu sąd orzekł zgodnie z art. 100 kpc .

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron z apelacją lub za 14 dni .